

§ 4.

Om det indgaaede Ægteffab har Konsulen (Vicekonsulen) at indføre det fornødne i en dertil indrettet Afdeling af hans Embedsprotokol og i Henhold til det saaledes indførte at meddele Parterne Attest om deres Ægteffabs Indgaaelse, affattet efter en af Udenrigsministeren bestemt Formular.

Det paahviler derhos Konsulen ufortøvet at gøre Indberetning til Udenrigsministeriet, ledsaget af en bekræftet Udskrift af Tilførslen om Ægteffabet til Embedsprotokollen og af en bekræftet Udskrift af Ægteffabsattesten, hver Gang et Ægteffab er indgaaet for ham selv eller for en af ham dertil bemyndiget Vicekonsul.

§ 5.

Forinden Konsulen skrider til at iværksætte Ægtefforeningen eller bemyndiger en Vicekonsul hertil, skal han paase:

- a) at Parterne have deres Fornufts Brug og have opnaaet den Alder, som efter det Lands Love, de tilhøre, kræves for at kunne indgaa Ægteffab,
- b) at ingen af Parterne er bunden ved foregaaende Ægteffab,
- c) at Indgaaelse af Ægteffab mellem Parterne ikke paa Grund af Slægtskab eller Svogerstab er forbudt i den danske Lovgivning og heller ikke i det Lands Lovgivning, i hvilket Ægteffabet agtes indgaaet, for saa vidt nogen af Parterne er denne Lovgivning undergIVEN,
- d) at der, hvis Kvinden tilforn har levet i Ægteffab, er hengaaet 1 Aar siden dettes Ophør, medmindre der haves Visshed for, at hun ikke er frugtformelig ved sin forrige Mand,
- e) at Parterne have Forældres eller Bærgers Samtykke til Ægteffabets Indgaaelse, hvor dette efter det Lands Love, de tilhøre, er fornødent.

§ 6.

Parternes Alder samt Forældres eller Bærgers Samtykke til Ægteffabet skal i Reglen godtgøres ved skriftlig Attest af rette vedkommende. Dog skal Konsulen, hvor saadant skriftligt Bevis ikke uden stort Besvær eller Tidsspilde kan skaffes, være berettiget til at bortse derfra, naar han paa anden Maade kan erhverve sig tilfredsstillende Visshed om de Omstændigheder, som skulle oplyses.

For at ingen af de i § 5 Littr. b, c og d nævnte Hindringer for Ægteffabet ere til Stede, skulle Parterne stille Konsulen tvende Forlovare. Som Forlovare kunne kun antages Personer, der ere Konsulen bekendte som hæderlige og paalidelige, eller som forelægge ham paalidelige Vidnessbyrd i saa Henseende. Kunne Parterne ikke stille saadanne Forlovare, skal Konsulen kunne stede en eller bægge Parter til at aflægge Ed paa, at ingen af de nævnte Hindringer ere til Stede.

§ 7.

Udenrigsministeriet kan inden for visse nærmere, efter Hensyn til den danske Lovgivning bestemte, Grænser overdrage Konsulen at dispensere fra den i § 5 Littr. a omhandlede Aldersbetingelse for den danske Parts Vedkommende og fra de i § 5 Littr. c omhandlede i den danske Lovgivning indeholdte Forbud paa Grund af Slægtskab og Svogerstab.